

Třetí hra tří Marií, Rozšířená třetí hra tří Marií - Klementinský sborník her velikonočních, MS XVII E 1, f. 135b-191a.

Rubrika červeně,
Modře text, který má notaci.

Incipit ordo trium personarum in die resurrectionis domini sepulchrum visitantium.

Et primo finito ultimo responsorio persone egrediuntur de capella et canunt versum ultimum responsorii, illius scilicet: "Et valde" etc. cum "Gloria patri" repetitionem responsorii semper continente. Moxque post hoc chorus incipit antiphonam: "Maria Magdalena". Qua finita persone procedunt versus sepulchrum cum antiphonis, que sequuntur etc. Tunc primo unus dicit rykmum:

Panny, paní, postúpajte
a dále se rozstúpajte,
neb se tudy mají tři krásné paní bráti
a Ježíše ukřižovaného hledati.
Panny, paní se rozstúpají
a babky vždy meškají.
Proč vy, babky, meškáte,
zdali mnoho mazancuov máte?
Pomohuť já jich otnésti vám,
nebudeť-li kde blíže, ale do školy k nám.

Dum transisset sabbatum, Maria
Magdalena et Maria Iacobi
et Salome emerunt aromata,
ut venientes ungerent Iesum.
Alleluia, Alleluia.

Omnes tres persone canunt.

Et valde mane una sabbatorum
veniunt ad monumentum orto iam sole.
Gloria patri et filio et spiritui sancto.

Prima persona canit rc.

Omnipotens pater altissime,
angelorum rector mitissime,
quid faciemus nos miserrime ?
Heu, quantus est noster dolor!

Hospodine všemohúcí,
anjelský králi žádúcí,
co nám nebohým sobě zdíti,
když tebe nemuožem míti?
Ach, kteraká naše núze,
nebude-li tebe na dlúze?

Všemohúcí otče přenajvyšší,
ty anjelský králi přežádúcí,
co učiníme my smutné ženy?

Auveh, jaká jest naše bolest!

Secunda persona canit ricmum.

Amisimus enim solacium
Iesum Cristum Marie filium.
Ipse erat nostra redempcio.
Heu, quantus est noster dolor!

Ztratily sme naše utěšení,
Jezukrista, svaté Maří syna,
neb on jest byl naše utěšení.
Auvech, jaká jest naše bolest!

Ztratily sme mistra svého,
Jezukrista nebeského,
jenž jest trpěl za ny
na svém těle hrozně rány.

Persona dicit istum rycmum.

Angelus canit ant.

Sed eamus unguentum emere,
cum quo bene possimus ungere,
corpus domini sacratum.

Ale pojďme masti kupovati,
kterůž bychom mohli uléčiti
tělo pána přeslavného.

Pospěšmy masti kúpiti,
jíž bychom mohli uléčiti
tělo našeho tvorce milého
od Židů umučeného.

Angelus canit apud sepulcrum.

**Leta Sion, laudans palude,
renovata terra gaude,
agens deo gracias.**

Ista antiphonam debet cantari Angelus apud sepulcrum post Sed eamus.

Bud' veselo, všecho lidské pokolení,
vstalť jest Kristus z mrtvých není,
ten jest pekla pobojoval
a otcuov svatých s sebu duše pojal.

Prima persona dicit rykmum.

Poslechněmež, sestry milé,
kteraké to zpívání slyšíme etc.
radost divnú vyznávajíc,
že pán z mrtvých vstal, tak pravíc.
Neb já jdu, napřed pospíším
a toho jistotu lepší zvím.

Prima persona canit.

Heu, nobis internas mentes,
quanti pulsat gemitus
pro nostro consolatore
quo privamur misere,
quem crudelis ludeorum
morti dedit populus.

Auvech nám, milý Jesukriste,
jaký smutek máme pro tě,
za našeho těšitele,
jehož sme my zbaveny bídné
jehož lid krutý židovský
na smrt vydal ze zlosti.

Ach naše veliká truchlosti,
když tak přežádúcieho hosti
Spasitele sme ztratily,
jehož sú Židé umučili.

Angelus canit.

Veni desiderate,
veni Criste amate,
veni patris gloria,
veni sanctorum corona.

Již se slunce vysvěcuje,
neb ten, jenž nebesa zpravuje,
nepřítele mocně jest porazil
a lidu vykúpení navrátil.

Tunc secunda persona ad terciam.

Nestyš' sobě, sestra milá,
pozuostati tuto sama,
a já k hrobu napřed pospíším,
jaké tamto zpívání slyším, tobě povím.

Prima persona canit.

Iam percusso ceu pastore
oves errant misere.
Sic magistro discedente
turbantur discipuli
atque nos absente eo
dolor crescit nimius.

Když bitého jakžto pastýře
ovce bídí hubené,
tak my mistra nemajíce.
Bolest mají apoštolé
i nám jeho nemajícím
bolest roste přílišná.

Secunda persona dicit.

Apoštolé mistra svého
a my krále nebeského
ztratily sme pohřichu,
protož nám není do smíchu etc.

Canit angelus circa sepulchrum.

Quis est iste, qui venit cum gloria,
cum sanctorum copia
peragrat celi palacia ?

Angelus dicit rykmum.

Kdo jest tento mocný pán,
jenž se béře tak slavně k nám,
maje anjeluov množství za sebú
nesúce všecku slávu s sebú?
Všechny věci jim postúpají,
nebesa se samy otvírají.
A zda jest toto král nejmocnější,
Ježíš Kristus najdůstojnější:
Račiž přijíti naše prosby k sobě,
kteréž my dítky vzdáváme tobě,
jenž osidlo pekelní
ráčil setřítí není,
vyvedši nás z něho,
okazuješ cestu království svého.
Daj, bychme tě vždy v něm chválili,
o vzkříšení syna božího píseň zpívali.

Tertia persona canit.

**Sed eamus et ad eius
properemus tumulum.
Si dileximus viventem,
diligamus mortuum
et unguamus corpus eius
oleo sanctissimo.**

**Ale pojd'me nemeškajíce,
k hrobu se přibližujíce.
Milovali sme živého,
milujmež i mrtvého
a pomažmež těla jeho
olejem najsvětějším.**

Pospěšme k hrobu mistra svého,
na nás velmi laskavého:
Milovaly sme živého,
milujmež také mrtvého,
a na to se pílne snažme,
jeho tělo drahú mastí zmažme etc.

Omnes tres persone canunt apud sepulchrum.

Quis revolvat nobis ab hostio
lapidem, quem tegere sanctum
cernimus sepulchrum ?

Prima persona dicit Rykmum.

Ach, kto nám ten kámen odoží,
jímž jest přikryt hrob boží ?
Chceme jemu to dáti,

co na nás smí požádati.

Omnes tres persone canunt apud sepulcrum.

Kto odvalí nám ten kámen ode dveří hrobových,
jímžto přikrytý svatý vidíme hrob buoží ?

Angeli canunt in sepulcro etc.

Quem queritis, o tremule mulieres,
in hoc tumulto plorantes ?

Unus angelus dicit.

Ctné paní, koho vy zde hledáte,
a proč se tak smutně máte?

Angeli canunt.

Koho hledáte, ó truchlivé ženy,
v tomto hrobu plačíte ?

Persone canunt apud sepulcrum.

Iesum Nazarenum crucifixum querimus.

Ježíše nazaretského ukřižovaného hledáme.

Secunda persona dicit.

My hledáme mistra svého
Ježíše nazaretského,
jenž jest trpěl za ny
na svém těle hrozná rány,
jenž jest v tomto hrobě položen,
tomu jest dnes třetí den.

Angeli.

Non est hic, quem queritis,
sed cito euntes nuntiate
discipulis eius et Petro,
quia surrexit Iesus.

Neníť zde, jehož hledáte,
ale brzo jdúce zvěstujtež to
učedníkuom jeho i Petrovi, že jest
vstal z mrtvých pán Ježíš.

Unus angelus dicit.

Koho vy paní hledáte,
toho již v hrobě nemáte.
Ale do Gallileje se ptajte
Petrovi a jiným učedníkům věděti dajte,
že jest pán Ježíš z mrtvých vstal
a do Gallilee se bral etc.

Iterum angeli canunt.

Venite et videte locum, ubi positus

erat dominus, alleluia, alleluia.

Přistupte a ohledajte místo, kdežto
položen byl pán náš, alleluia, alleluia.

Unus angelus dicit.

Pojďte, místo ohledajte
a tomu lépe uvěřte,
kdež tělo svaté leželo,
jenž jest v nově z mrtvých vstalo.

Tunc tertia persona dicit.

Vy, sestřičky, domuov děta,
a já zde budu bdíti až do světa,
s pravú věrú hledající
a se svým srdcem stazující,
zdali bych jeho kde optala,
jehož sem dříve milovala.
Buoh vy ženaj, milé paní,
mněť již nebude do spání,
musímť se tam hned bráti,
kde bych ho mohla optati.

Due persone vadunt cantantes et tertia tacet.

Pán Ježíš, naše vykúpení,
ráčil pro křesťanské spasení
dátí se na kříži trudití,
chtě nás tudy obživiti.

Těť přemohla milostivost,
by nesl naše prohřešení,
jsa buoh ráčilš býti člověk,
vtělil si se v poslední věk.

Však bolestně ptají tebe,
stýskají příliš sobě,
masti drahé majíce
v hrob pro kámen nemohúce.

Jezukriste spasiteli,
všech hříšných vykupiteli,
jenžs nás svú krví vykúpil,
kdyžs přehořkú smrt podstúpil.

Na kříži pro nás umíraje,
hříchý naše obmývaje,
račiž se nám ukázati
a nás smutné utěšiti.

Chvála otci bohu i synu,
milému duchu svatému,
všejednomu hospodinu
na věky požehnanému.

Iesu, nostra redempcio,
amor et desiderium,
Deus creator omnium,

homo in fine temporum.

Que te vicit clementia,
ut feres nostra crimina,
crudelem mortem paciens,
ut nos a morte tollereres.

Jezu, naše utěšení,
tys pro křesťanské spasení
dal se na kříž trudití,
chtě nás tudy obživiti.

Secunda persona dicit Rykmum.

Jezukriste, vykupiteli,
všech hříšných spasiteli,
jenžs nás svú svatú krví vykúpil,
kdyžs ukrutnú smrt pro nás podstúpil,
na kříži umíraje,
naše hříchy obmývaje,
račiž se nám ukázati
a nás smutné utěšiti.

Due persone canunt euntes.

Ad monumentu venimus gementes,
angelos domini sedentes
vidimus et dicentes,
quia surrexit Iesus.

Prima persona dicit rykmum.

U hrobu sme bylu plačícce,
našeho mistra hledajícce,
anjely sme sedícce viděly,
a ti sú nám tak pověděli,
že Ježíš z mrtvých vstal
a to vám pověděti kázal.

U hrobu byly sme plačícce a kvílícce,
anjely božie sedícce viděly sme
a řkúce, že jest vstal z mrtvých pán Ježíš.

Tercia person canit.

Pro buoh, račte postúpati,
račte mi tam, smutné ženě ukázati,
kde bych mohla svého mistra naléztí,
jenž je spasitel nazvaný.
Na svém těle trpěl jest hrozně rány
za nás za všeccky, hříšné křesťany.
Auvech, zlí Židé a nevěrní,
zahubili sú mi mistra není!
Komuž se mám smutná utěšiti?
Pyč mě kvítí i koření,
pyč mě tráva, liliium, vše stvoření,
kteréž já mám pro mého spasitele nyní.
Pyč mě skale, vody i moře,
i všecko stvoření mého hoře,
kteréž já mám pro tě, milý buože!

Maria dicit rykmum.

Ach, běda mně, smutné ženě,
nemajíc nižádné utěšenie!
Ztratila sem mistra svého,
Jezukrista nebeského,
jenž jest byl útěcha má
a já jeho hříšnice hubená,
co mi jest sobě zdíti,
nevědúci se kam díti?

Maria canit antiphonam.

Cum venissem ungere mortuum
monumentum inveni vacuum.
Heu, nescio recte discernere,
ubi possim magistrum querere.

Když jsem přišla léčiti mrtvého,
najdiech hrob a v něm nižádného.
Auvech, nemohu právě zvědět,
kde bych mohla jeho mistra nalézt.

Maria dicit antiphonam.

Ach, přehříšné mně ženě,
pro mých hříchuov zaslúzenie!
V moři není toliko píska,
jako duše má hříchy ztěžka.
Ó milý náš tvorče drahý,
rač mi odpustiti mé viny!

Tunc hortulanus canit.

Mulier, quid ploras ? Quem queris?

Ctna ženo, co tak ráno hledáš
a proč se ta smutně máš?

Maria.

Domine, si tu sustulisti eum,
dicito mihi aut ubi posuisti eum,
ut ego eum tollam.

Maria dicit.

Ctný muži, rač mi povědět,
ač muožeš právě zvědět,
zda mi tvá milost jeho schovala,
pověz, kde bych já jeho optala.

Hortulanus ad eam dicit.

Pověz, ženo, co tak ráno hledáš
a proč se tak smutně máš?
Potkají-li tě Židé
aneb jiní zlí lidé,
učiní tobě mnoho zlého,

budeš pykati potom toho.

Maria ad eum etc.

A ty, milý zahradníče,
zdaliž nevíš mne velice túžíce?
Pro mého milého spasitele
jest mi hoře veliké cele.

Hortulanus dicit.

Ženo, radím při milosti,
zapomeň vší žalosti!
Chovaj svého hospodina,
Jezukrista, svaté Máří syna.
A protož náhle beř se mi s očí pryč,
nebť zlámu o hlavu tento rýč!
A netlač mi po cibuli,
ať nedám rýčem po rebuli!
A nechaj se mnú toho mluvení,
nebť mi do toho nic není,
ať já své dílo předce dělám
a svým dítkám chleba dobývám.

Maria canit antiphonam.

Dolor crescit, tremunt precordia,
de magistri absencia,
qui sanavit me plenam viciis,
pulsis a me septem demoniis.

Bolest roste v srdci mém na útrobě,
když již není mistra mého v hrobě,
jenž mě uzdravil a mne všech hříchuov zbavil
a sedm d'ábluov ode mne zapudil. Evove.

Jezukriste, stvořiteli žádný,
zezři na nás pro tvé rány,
jenžs mne hříšnú uzdravil
a sedm d'ábluov ode men zapudil.
Račiž mi se ukázati
a smutku mého ukrátiti,
ať mé všechny žalosti,
obráť se u veliké radosti.

Iterum Maria canit.

En lapis est vere depositus,
qui fuerat in signum positus.
Munierat locum militibus,
locus vacat eis absentibus.

Aj, ten kámen, jenž jest na hrobě položen,
ten jest divně daleko odložen,
jehož rytíři sílně střežiechu,
avšak jeho ostřící nemohúce.

Ó muoj milý spasiteli,
mé duše uzdraviteli,
toběť se těší má síla,

nebt' sem já smutná žena byla.
Ó hospodine všemohúcí,
uslyš mě hříšnú hříšnici,
račiž mi svojoj obličej ukázati
a mě mých hříchuov zbaviti!

Maria canit Antiphonam etc.

Když jsem přes celé noc chodila,
s pláčem ptajíc mistra svého,
kteréhož duše má milovala.
Když měli Židé svátek,
v ten Veliký pátek,
okázali moc,
trápíc příliš Krista přes celú noc,
svědky falešné naň zjednali,
před samým biskupem rvali, bili
a na tvář plvali.
Pilátovi kázali mrskati,
potom s lotry ukřižovati.
Po smrti neměl pokoje ten pán,
ano mu od Longina byl kopím bok proklán,
teprv nám milost přišla,
když krev s vodú z boku vyšla.
Ktož nemá plakati,
se mnú hříšnú Krista hledati,
an každý s ním může na věky kralovati?
Na anjelskú řeč sem nic nedbala,
jedno abych našla toho,
kteréhož duše má milovala.

Maria dicit rykmum.

Prosím pro buoh, ukažte mi spíše,
ať najdu Krista Ježíše!
A zdali vy jeho víte,
nastojte, proč mi jeho nepovíte?
Chtěla bych se tam bráti sama,
ať bych našla svého pána.
Dotud budu hledati,
až mi se smutku ukrátí.
Mámť na srdci velikú žalost:
pane, Ježíši, obrať mi ji v radost!

Maria canit.

Heu, redempcio Israel,
Ut qui mortem non timuit.

Auvech, kdo by se toho nadál,
by se on smrti nebál!

Heum redempcio Israel,
ut qui pati voluit.

Auvech, kto by se toho nadál,
by on za ny trpěti chtěl etc.

Heu, redempcio, Israel,
ut qui mortem sustinuit paciens.

Auvech, kto by se toho nadál,
by se on smrti nedal pokorně.

Ach, nastojte hoře mého,
velikého, nemalého.
Nebť nevidím mistra svého,
utěšení srdce mého etc.
A zdali vy jeho víte,
nastojte, proč mi jeho nepovíte ?
Chtěla bych se tam bráti,
bych věděla, jeho kde ptáti.
Chtěla bych den i noc jíti,
nechtíc jísti ani píti,
bych mohla jeho dojíti.
Ach má veliká núze,
bude-li toho na dlúze,
budu den i noc plakati,
až se mého života ukrátí.

(Ježíš)

Maria!

(Maria)

Rabi!

(Ježíš)

Maria!

(Maria)

Rabi!

(Ježíš)

Maria!

(Maria)

Rabi! quod dicitur magister.

Jesus dicit Rykmum.

Maria, rač slyšeti!

Maria ad eum

Milý mistře, rač pověděti.

Jesus canit antiphonam

Prima quidem suffragia
sola tulit carnalia,
exhibendo communia
super nature munia.

Maria, věz to zavěrne,
žeť mé jest tělo již tak slavné,
ježto před smrtí bylo trpělivé
i také vší křehkosti plné.

Sancte deus!

Buď tobě chvála, tvorče svatý,
jenž si vykúpil lid hříchem jatý.

Jesus canit

Hec priori dissimilis
hec est incorruptibilis,
qui dum fuit passibilis,
iam non erit solubilis.

Maria, věz to za celo,
žeť Ježíšovo blahoslavené tělo,
nebude více nedostatku trpěti,
a toť mají všickni za věrné míti.

Sancte fortis!

Svatý buože, mocný, silný,
hřichuov na věky neomylný!

Jesus canit

Ergo noli me tangere
nec ultra velis plangere.
Gallileam dic ut eant
et me viventem videant.

Jesus canit

Protož, Maria, nerod' se jeho dotýkati
ani sobě více stýskati,
ale apoštolům daj věděti,
žeť chce na nebe k otci vstúpiti.

Maria canit

Sancte et immortalis deus,
miserere nobis.

(Ježíš praví)

Maria, nerod' se víc mútiti,
neb chci na nebe vstúpiti,
tu budeš míti věčnú radost,
nepotká tě žádná žalost.

Illum rykmum debet Jesus dicere

Dimissa sunt ei peccata multa,
quoniam dilexit multum.

Illum rykmum debet Maria dicere etc.

Živý, na věky svatý buože,
tu si chudých rajske zbožie,
všech smutných utěšení
a nemocných uzdravení.

Graciam agimus tibi
propter magnam gloriam tuam.

Děkujit', buože, tvé milosti,
žes mě zbavil vší žalosti.
Chciť se tebe vždycky báti
a svých se hříchuov káti.
Jižť odpuštění beru od tebe,
žeť nechci viece hněvati tebe.

Jesus dicit rykmum

Neroď více plakati,
již se tvůj smutek ukrátí.
Oblehčiž již své útrobě!
Onť jest, jenž mluví k tobě,
Ježíš Kristus ukřižovaný,
jenž jest měl veliké rány
i jeho bok také proklaný.
za všechny hříšné křesťany.
Když si jeho toliko plakala
a milostivě se na něho ptala,
hledajíc jeho tak mnoho,
nebudeť žel tobě toho,
když se tobě ukázal,
již tě z smutku rozvázal.
Přišlo vše tvé utěšení,
když jeho vidíš z mrtvých vstání.
Kazujit', by pověděla,
že si jeho žívu viděla.
A ktoť mě chtí žívu viděti,
kaž jim do Gallileje jíti,
tuť se jim chce ukázati
a je smutné utěšiti.
Nebudeť s tebú více mluvíti,
neb chce na nebe k otci vstúpiti.

Tunc Jesus vadit ad capellam cantans.

Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum,
deum meum et deum vestrum alleluia.

(Maria?)

Vere vidi dominum viventem
nec dimisit me pedes tangere.
Apostolos oportet credere,
quod ad patrem velit ascendere.

Zajistéť sem viděla buoha žíva,
an mi se jest nedal noh svých dotknúti.
Apoštolé musí uvěřiti,
žeť chce k otci na nebe vstúpiti.

Maria dicit rykmum

Viděla sem tvorce svého,
od Židuov umučeného.
Ten jest vcele z mrtvých vstal

a svým pověděti kázal.
A kdož chtí živého viděti,
kázal jim po sobě přijíti,
neb chce potom na nebe vstúpiti,
člověčenství na božství nesa,
aby votci ukázal rány,
jež jest trpěl za všechny za ny.

Maria canit

Vere vidi dominum meum
redimentem acriter omnem
hominem reum.
Ex exultavit spiritus meus,
quia visitavit nos verus deus.
Miserere, miserere, miserere,
Alpha et Omega dictus vere.
Qui surrexisti a mortuis,
da salutem Bohemis tuis, alleluia.

Vidělat' sem již pána svého,
an slíbil potěšiti každého
zarmúceného.
A zradovala se duše v mém těle,
neb sem našla svého spasitele.
Smiluj se již, Kriste pane, neb to víme,
že tvá řeč ostřejší nežli meč.
Jenž s stal z mrtvých, odpust'
nám hříchy,
utvrď v pravdě tvé všechny
věrné Čechy. Alleluia, alleluia.

Maria dicit rykmum

Která duše vidí pána Krista,
ta jest již od zlého jísta.
Žádný toho nemuož vypraviti,
co Kristus ráčil svým připraviti.
Kdo chce v jeho přikázání státi,
tomu zavázal se samého se vším dáti.
Kriste pane, jenž vstal dnes z hrobu,
přijmiž nás k sobě v tuto dobu.

Maria canit

Victime Pascale
laudes immolent christiani.
Agnus redemit oves,
Cristus innocens patri reconciliavit peccatores.
Mors et vita duello
conflixerunt mirando,
dux vite mortuus
regnat vivus.

Petrus cum Iohanne canunt etc.

Dic nobis, Maria, quid vidisti in via?

Maria

Maria canit

Hrob Krista pána živého,
čest, také chválu z mrtvých vstalého.
Ty svědky anděly, rúcho, v němž obinuli.
Vstalt' jest Kristus mé doufání,
tamť své predejde do Gallileje.

Appestoli etc.

Pověz, Maria, cos viděla,
na kříž Kristuov kdyžs patřila?

Maria canit

Viděla sem Ježíše ubičovaného
a na kříži pozdviženého
od rukú hříšných Židóv.

Appestoli

Pověz, Maria, cos více viděla?

Maria

Hlavu trním korunovanú
a tvář slinami zaplvanú
i tako velmi zsinalú.

Appestoli canunt etc.

Pověz, Maria, cos více viděla,
na kříž Kristuov kdyžs patřila?

Maria canit

Viděla sem, že otci svému poručil se jest
a skloniv hlavu dolóv trním korunovanú
a vypustil duši.

Appestoli canunt

Pověz, Maria, cos ještě víc viděla?

Maria canit

Bok kopím ostrým proklaný,
ruce i nohy jeho ostrými hřebíky probodené.

Apostoli canunt

Pověz, Maria, cos učinila,
kdyžs Ježíše milého ztratila.

Maria canit

**Marii plačící sem pochopila
a do domu sem ji uvedla.
Potom sem na zemi upadla
a panně syna plakati sem pomohla.**

Apostoli canunt etc.

Maria, nerod' plakati,
ale rač nám pověděti.

Maria canit

Povím vám novinu jistú
o panu Jezukristu,
o mém milém spasiteli,
všech hříšných vykupiteli.
Jistě skrze mnohá duvodná znamení
viděla sem Kristovo z mrtvých vstání.

Tomas dicit rykmum ad Mariam etc.

Ale co tu, Maria, baješ?
Tak-li se svých hříchuov kaješ?
Mezi lidmi tuto chodíc
nic jiného než smích plodíš.
Praviš, že Ježíš z mrtvých vstal
a tobě se viděti dal.

Maria ad eum

Ó Tomáši nevěřící,
o Ježíšovi pochybující,
pravím' tobě to směle,
žeť jsem viděla spasitele
i všech hříšných uzdravitele.
A odpusť jest mi mé viny
a rozkázal mi pověděti tyto noviny,
abyste do Gallileje pospíšili
a tělesně jej viděli.

Tomas dicit

Mlč té řeči neozdobné
ani k pravdě podobné.
Však to je pravá lest
ani podobné jest,
by kto mohl z mrtvých vstáti
a po smrti viděti se dáti.
Neb Kristus byl tak velmi ztryžňován,
že člověku není ten smysl dán,
by mohl muky všechny vypraviti,
kterěž on pro nás ráčil sněsti.
Protož beř se někam domů v klidu
a nečiň svú řečí rozbroje v lidu.

"Pravduť" Iohannes canit není nápěv

Pravdať jest, Petře, co nám jest Maria mluvila,
neb sme toho již sama očtě viděla,
žeť v hrobě žádného není.
Vezměmež toto prostěradlo na znamení,
budem jiným lidem praviti
a to, co jsme viděli mluviti,
žeť jest to konečně Kristus naplnil,

co jest mezi námi v světě mluvil.
Pojďmež a nechtějmež tu déle státi,
ať nás Židé v své ruce nepochvátí.

Cernitis, o socii, ecce
lintiamina et sudarium
et corpus non est inventum.

Petrus dicit

Vizte a znamenajte,
prostěradlo ohlédajte,
jímž tělo jeho svaté,
od Židuov na kříži rozpaté,
bylo jest obaleno.
To v hrobě není nalezeno.

Tomas clamans ad eos dicit

I co vy tu ryčíte,
svú myslí nadarmo točíte,
však mě na to nezvedete,
ani k tomu přivedete,
bych já tomu uvěřil,
leč bych svú ruku v jeho bok vložil
a prsty své v jeho rány,
jenž sú jemu od Židuov udělány,
teprv bych tomu mohl uvěřiti,
když bych ho mohl opatřiti.

Petrus ad eum

Tomáši, bylo s námi býti,
chtěl-lis o tom zvědět.
Myť sme s Janem v hrobu byli,
žádného sme tam neviděli,
teď znamení toho prostěradlo máme
co my tobě není pravíme.
Marii na cestě sme viděli,
té sme se také tázali,
aby nám pověděla,
co jest chodíc viděla.
I pravila nám jeho žívu vidět
a jiným všem apoštolóm kázala pověděti.

Tomas ad eos

Dosti jest věc nepodobná,
že má vás svéstí žena hubená
aneb chodcové tito dva,
ježto sú hovada pravá,
chodí po světě, kde by co měli
a lidi o statek připravovali.
Neb když jim dáš krajíc chleba,
chčeš-li, dí, že buoha na nebi není třeba.

Tunc Jesus in apparatu nobilliori veniens stabit in medio eorum

Pax vobis, ego sum, alleluia.
Nolite timere, alleluia, alleluia.

Alleluia, pax vobis, ego sum,
alleluia, nolite timere, alleluia, alleluia.

Ihesus dicit

Pokoj vám, nerodte se báti
a již v víře pevně trváti.
Byl jest Ježíš mistr váš,
jenž jest ukřižován pro vás.
Protož nerodte se již domnívati
ani v svá srdce myšlení bráti,
bycht' byl blud aneb obluda jaká.
Každý z vás mé kosti ohmaká,
kterýchž nemuož duch míti žádný,
neb jest všech kostí prázdný.
Zvláště ty, Tomáši, jenž daleko stojíš
a pro nevěru se mne bojíš,
přístup blíže a přiběhni
a svú ruku v muoj bok ztiahni,
prsty své v hřebové rány vlož
a svú nevěru odlož.

Tunc apprehendens manum thome canit

Mitte manum tuam, aeva,
in locum clavorum, aeva.

Viziž, Tomáši, bok jeho i ruce obě,
kteréž jest dal prokláti sobě.
Proto vpustiž ruku svú v bok jeho,
uzříž, že tě buoh stvoření všeho.
I nerod' víc býti v nevěře,
ale stálý buď v jeho víře.

Thomas canit

Dominus meus et Deus meus, alleluia.

Thomas dicit

Ont' jest pán a buoh světa všeho,
já nehodný sluha jeho.
Věřím, že jest mocně z mrtvých vstal,
a všem věrným svú svatú milost dal.
Račiž, prosím i mně milost dáti,
neb se již chci svých hříchuov káti.

Tunc Jesus canit

Quia vidisti me, Thoma, credidisti.
Beati, qui non viderunt et crediderunt, aeva.

Tomáši, žes viděl bok i ruce jeho,
věříš, že buoh stvoření všeho.
Pravím tobě, že sú ti blahoslaveni,
ačkoli neviděli sú jeho umučení,
ale že právě vědúc věří tomu,
všecky ty pojme do svého domu.
Ale jáť nyní na malý čas odejdu od vás,
a potom zase navštívím vás

a budu odjati zámutkové srdce vašeho,
když budete míti seslání ducha svatého.